

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér, Köszl János (fő-tér), BöhmManó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben

Asbóth János megnyilatkozása.

Pécs, augusztus hó 13

A politikai holt idény egyhanguságát a különböző politikai pártokhoz tartozó vezérferfiak nyilatkozatai szokták megszakítani máskor is, de az idén a lefolyt nagy harcok után ezen nyilatkozatok úgy számban, mint jelentőségben meggyarapodva lépnek előtérbe. Apponyi, Wekerle, Festetics után legutóbb megnyilatkozott Asbóth János is, a képviselőháznak ez az excentrikus alakja, kit ugyan politikai vezéregyéniségnek nem tartunk, sem politikai szereplése iránt különös rokonszenvvel nem viseltetünk, de választóihoz intézett nyílt levelét mégis elég érdekesnek tartjuk egyrészt azért, mert ez az első hang a kormánypártból az egyházpolitika miatt kilépettek táborából, másrészt pedig, mert levelének több részlete érdekes világot vet a kormánypárt kulissza titkaira, melyeket a nyilatkozó képviselő úrnak, mint e párt régebbi tagjának közelről ismernie kell.

Az első érdekes tény, mely e levélből konstatálható, hogy a kormány az egyházpolitikai javaslatok végleges elfogadása után ajánlatokat tett a kilépetteknek a kormánypárt kebelébe való visszatérésre, a mi előre látható volt, mert a tervezett közigazgatási államosításnál a függetlenségi és 48-as párt elvi álláspontja s Apponyi jászberényi állásfoglalása után nagyon is érdeklődésben áll, hogy a kilépettek csoportját táborába visszaédesse. Ennél a bekezdésnél már sokkal érdekesebb ennek visszautasítása. Nem hisszük ugyan, hogy Asbóthnak mandátuma lenne többi kilépett társai nevében és nyilatkozni, de nem vélünk csatlakozni, midőn azt tartjuk, hogy Asbóth nyilatkozata csak utólagos konstatálása a társai részéről is megtörtént visszautasításnak, mert ezt igazolják a tények: a kormánypártba való visszatérés, melyet pedig már a kilépéskor minden oldalról jószolgáltak, legalább eddig nem történt meg.

Nem is valószínű, hogy ez az egyesülés egyhamar bekövetkezzék, mert abban igaza van Asbóthnak, hogy a kormány emberei minden lehető

elkövettek arra, hogy áthidalhatlan legyen a szakadás, midőn a kilépetteket nemcsak politikájukban tüntették fel a leggyűlöletesebb színben, de a személyes invektívák egész rendszerével támadták meg. De meg másrésztől azok a feltételek, melyekhez Asbóth a kibékülés létesülését köti, minden személyes néheztelességnél jobban választják el a dissidenseket a kormánypárttól, mert Asbóth nem kevesebbet kíván, mint hogy a kormány szentesítés előtt a korona által revízióra küldesse vissza a javaslatokat. A ki ily feltételt szab, az nem akarhatja a kibékülést.

Hogy azonban a kilépetteket most már nemcsak az egyházpolitikai kérdések választják el a kormánypárttól, azt bőven kiolvashatni Asbóth levelének azon részeiből, melyekben a politikai korrupciót veti szemére a kormánynak, a választási reformot s a kormány nemzetiségi politikáját korholja.

Asbóth szerint a kormány azért akarja a békét, hogy „a jövő választásoknál nélkülözni ne kellessék a püspökök és nagy urak támogatásának édes megszokását,“ továbbá, hogy „ha az alföldi munkások választók volnának, bizony másképp bánná velük a hatósági kortesvilág.“ Hát biz ezek érdekes kijelentések egy volt kormánypárti képviselőtől, a ki bizonyára elég jól ismeri ennek a pártnak korteseszközzeit, mert azoknál a választásoknál még ő is abban a táborban szolgált. Az egyedül üdvözítő kormánypárt erkölcstelen korteskedését — sajnos — az ország már nagyon jól ismeri, de hathatósabb bizonyíték a letagadási kísérletekkel szemben nem is képzelhető, mint azon tény, hogy a pártfegyelem kötelékeiből szabaduló párttagok maguk sietnek tanúságot tenni arról a korrupción, mely a „szabadelvű pártnak“ nevezett érdekszövetségben a lelket tartja.

A választási törvény helytelenségeire utalva azt mondja Asbóth: „Hányszor hallottuk, hogy a főrendiház szavának súlya nincs, mert csak privilegiumon alapul. Pedig a képviselőház is

csak privilegiumon alapul, Magyarországon csak 800,000 embernek van választási joga. A többi minden politikai jogokból kizárva, máig is csak „misera contribuens plebs.“ A munkáskérdés megoldására is az az első lépés, hogy a vagyontalan ember, azért hogy vagyontalan, ne legyen jogtalan, hanem legyen helye az alkotmányban, hogy annak terén előadhassa panaszát, kereshesse valódi vagy vélt bajainak orvoslását.“

A kinek a választási törvény feladatairól ilyen nézetei vannak, annak nincs helye a kormánypártban, mert ha ott a jelenlegi választási rendszerrel megelégedve nincsenek, az legfőlegb onnét lehet, hogy a képviselők is nincsenek még államosítva, hanem eddig — legalább a papiroson — választva lesznek s bizony cseppet sem lepne meg bennünket, ha a „magyar állam megszilárdítása“ szent nevében legközelebb kiadatnék a jelszó, hogy a képviselőket is a kormány nevezze ki.

A mai „szabadelvű párti“ többség bizony ezt is megszavazná, főleg, ha a kinevezés „életfogytiglan“ hozatnék javaslatba.

Külföld.

Khina és Japán háborúja. A japánok támadásáról Wei-haiwei ellen khinai forrásból következőket jelentik: A japáni flotta már szerdán megtámadta a kikötőtől az erődöt és az arzenált, de támadása sikertelen maradt. Két támadást visszavertek. A szombati bombázás huzamosabb ideig tartott. Lefolyásáról még semmi hír.

Angol lapoknak azt jelentik Shangaiból, hogy Khina és Japán között péntek óta nagy tengeri ütközet van folyamatban, melyben japán részről huzsonegy nagy hajó vesz részt. A csata lefolyása még ismeretlen. Nagy szárazföldi ütközet is van készülöben. Ez utóbbi csata színhelye Soeul, Korea fővárosa lesz, hova a khinaiak éjszakeről a japánok pedig — kik nemrég 20,000 embert szállítottak partra Koreában — délről nyomulnak elő. A koreai táviróhivatalokat az ország déli részében a japánok, éjszakai pedig a chinaiak elfoglalták és a háború állásáról szóló táviratok továbbítását mindkét részről megtagadják.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Annuskához.

Messze vagyok nagyon messze tőled,
Távol angyalom,
Mégis folyton álmodom felőled,
Hozzád szól dalom.
Tündé csillag mikor látlak újra? . . .
Többé soha tán . . . ? !
Szól-e hozzám édes hangod húrja
Bájos szaván? . . .

Fülemile énekét ha hallom,
Feldobog szívem,
Csengő hangod szólalt-e meg vajjon?
Már-már azt hiszem.
Esti csillag ha ragyog az égen,
Búsán nézem el,
Mintha szemed intgetne nékem
Bűvös fényével.

Künn az erdőn szomorufűz alján
Kis patak cseveg;
Mintha halkán csergőzhangján
Suttogná neved.
Hogyha madár szállidogál a légben,
Kétkedve leszem,
Nem-e hoz majd üzenetet nékem
Tőled édesem? !

Mind mi szép a földön és az égen,
Csak rólad regél,
Ámde szívem hön szeretve, régen
Hesztalan remél.
Hervadófüz sárgalombos alján
Áll egy sirhalom;
Felszáll hozzád hő szerelmi hangján
Végső sóhajom.

Hogyha utad majd e sár felé visz,
Térj imára ott;
Lenn a mélyben egy szerelmes szív hisz!
Érted hervadtott.

Somlyó Sándor.

Kerékpáron Kossuth Lajoshoz. *)

Gyönyörködünk a párisi világkiállítás pazar fényében, élveztük a különböző népek vendégszeretét, jártunk a Chalon sur Marne melletti mezőkön, hol hún vitézek csontjait veti ki az eke vasa, láttuk tulvilági pirban égni a bérce Svájc hóhegyeit, szivtuk Itália balzsamos levegőjét; s mégis mindezeknél maradandóbb emléket hagyott lelkünkben, szivünkben ama feledhetetlen pillanat, melyben Kossuth Lajos egy ország sorsát intéző kezeit megszoríthattuk.

Özönével tódulnak az emlékek elém, s időbe kerül, míg gondolataimat rendbe szedem.

1889. szeptember 23-án virradt reánk ama nap, melyen alkalmunk volt a jelenkor egyik legnagyobb emberét, a legnagyobb magyart, személyesen megismerni. Délután egy kocsi fogadtunk, hogy fölkeressük Kossuthot. Beteges olasz kocsisunk szerencsénkre tudott egy kissé franciául és így valahogy megértettük vele, hogy mi Kossuthot, Magyarországot volt kormányzóját keressük. A kocsis erre azt kérde: a „generális“-t? Mi megértettük az olaszt, a ki Kossuthot, mint az olasz-magyar légio szervezőjét ismeri

*) Mutatvány a budapest-pécsi távverseny alkalmából Bolgár Tivadar által szerkesztett a napokban megjelenő „Emlékkönyv“-ből, melynek ára 1 frt.

és generálisnak mondja, s így ráhagytuk, hogy vigyen hát bennünket a „generális“-hoz, ki a Via dei Mille 22. számú házában lakik.

Eddig igen könnyen ment minden, de most! Midőn a lépcsőn felértünk, s megpillantók az ajtón, egy sárga réztáblára vésvé, a nevet, melyet keresünk: elszorult szívünk. Én elől mentem. Öcsém biztatott: „Feri, most beszélj te!“

Nem olyan könnyű dolog ám Kossuth ajtaja előtt állni és arra gondolni, hogy már csak pár pillanat választja el az embert attól, hogy az ősz apostolt lássa és akkor elfogult ne legyen. Nem vagyok az, a ki saját árnyékától megszépenne, nem is voltam még életemben soha elfogulva akkor, midőn bárkivel, vagy nagy emberrel kellett beszélnem, de itt, Kossuth ajtaja előtt, olyan érzés fogott el, a melyet leírni nem tudok. Néhány pillanatnyi tétovázás után, mialatt ruházatunkat rendbe hoztuk, megnyomtam a villamos csengettyű gombját. Vártunk. Együnk sem szólt egy szót sem, csak vártunk komolyan. Kinyílt az ajtó, egy szolga vizsga szemekkel nézett végig rajtunk és feltűnhetett neki magyar zsinóros egyenruhánk. Kossuth inasának elmondám magyarul, s látva zavarát — franciául, hogy Magyarországból jöttünk Kossuth meglátogatására. Egy benyilóba vezetett bennünket és névjegyünket kérte. Kerékpáron utazva, névjegyeket nem hordoztunk magunkkal s így egy papírra írtuk neveinket, melyet az inas Kossuthhoz bevitt.

Rövidke idő telhetett el, míg az inas visszajött, de mely nekünk egy örökkévalóságnak tetszett. Tudva azt, hogy az előttünk kerékpáron itt járt sportársunk Borbély György is meg akarta Kossuthot látogatni, de nem találta Turinban, azon gondolat cikázta át

Belcsev gyilkosa. Mint Szófiából táviratozzák, a kormányhoz közel álló körökben bizonyosra veszik, hogy a Belcsev gyilkosa miatt Romániában megindított vizsgálatnak semmi komolyabb következménye se lesz. A vizsgálat eddigi adatai azt bizonyítják, hogy az elfogott állítólagos gyilkos ártatlan. A gyilkos felfedezőjére kifizűtt magas jutalom csábitott el bizonyosan most is valakit, hogy mint a gyilkos felfedezője szerepeljen. Éppen azért bizonytalan, hogy a bolgár kormány Arnaut kiadatását követelni fogja.

Hírek.

— **(Királyunk uti programja.)** A király szeptember elsején egyenesen Landskronba, Csehországba megy a hadgyakorlatokra. A királyné pár nappal később Korfuba utazik. Szeptember közepén a király két három hétre Cap-St.-Martinba vagy a Riviéra egy más helyére fog utazni.

— **(A 44. ezred jubileumának programja.)** Mint megirtuk, az Albrecht-főherceg nevét viselő 44-ik gyalogezred f. hó 26-ikán tartja jubileumát a pilis-csabai táborban. Az ünnepély megállapított programja a következő: Aug. 25. este 8 órakor disztakarodó s fáklás menet. Aug. 26. Reggel 5 órakor az egész ezred kivonul s disz szemle tartatik, majd tábori mise s defilé Albrecht főherceg előtt, mely után következik a lefénképezés. A legénység délben megvendégeltetik. Egy órakor diszbed a tisztikar s meghívott vendégek számára. Aztán történelmi felvonulások tartatnak, majd legénységi játékok és tánc. Este 7 kor vacsora a legénységnek; 8-kor tűzijáték, élőképek, nagy hangverseny és tisztibál. Kittel Mór karnagy ez alkalomra indulót szerzett.

— **(Az egyházmegyéből.)** Áthelyeztetek segédlelkészi minőségben: Fájth Lajos Bátoról Szegzárdra, Fetter Gyula Szegzárdról Rác-Petrére, Csurda Béla Kisasszonyfáról Szigetvárra.

— **(Iskolaszéki ülés.)** A városi iskolaszéki szombat d. u. 3 órakor Aidingger János kir. tanácsos, polgármester elnöklété alatt ülést tartott. Az 1894/95-iki tanév megkezdése tárgyában Schneider István felügyelő-igazgató véleménye alapján elhatározatott, hogy a beiratás az összes városi községi, polgári és népiskolákban f. é. szeptember 1, 2, 3 napjaira, azaz szombat, vasárnap és hétfőre tűzött ki és pedig a népiskolákban mindenkor d. e. 8—12-ig és d. u. 2—4-ig; a polgári leányiskolában mindenkor 8—12-ig, a délutáni órákban pedig a javító és fölveteli vizsgák tartatnak meg. Az előadások a szokásos ünnepélyes istentisztelet után már szeptember 4-ikén, azaz kedden kezdetnek meg. Az ismétlő iskolákban a beiratás szeptember 8 és 9-én 8—12-ig tartatik meg, az előadások pedig szeptember 16-án kezdetnek meg. A szülők felhivatnak, hogy gyermekeiket lehetőleg maguk vezessék el a beiratásra, vagy legalább felnőtellel küldjék el; pontos lakcímet mondjanak be és a születési időt születési bizonyítvánnyal vagy keresztlevelel igazolják. — Egy 500 frtos segédtanítónői állásra pályázat kibocsátása határozatott el. — A szigeti külvárosi ovoda vezetésére 300 frt évi fizetés, lakás s fűtéssel Nendwich Vilma bizott meg, ki mindentől

kitűnő bizonyítványt mutatott föl. — A Matessa intézet iránt később tétetik meg az intézkedés, mihelyt az épület teljesen készen lesz s berendeztetik. Pfeiffer Ida Trencsénből bejelentette, hogy mint pécsi születésű leány ide szeretne jönni óvónőnek. A tanfolyamot Budapesten kitűnő sikerrel végezte és így valószínű, hogy ő lesz megbízva a Matessában az óvónői teendőkkel. — Bartosságh József a vasárnapi iskola vezetésével bizták meg s így az 50 frt java dalmat is ő kapja meg. — Werner Magdolnától megvétetett 125 frtért iskolai berendezése, melyet a községi iskolák berendezésére használnak föl. — Valóságos mégis egyházközlői vita fejlődött ki Hamar hitoktató kérvénye tárgyalásánál. Az eszperes hitoktatás tekintetéből szétválasztott egy osztályt s utasította Hamart, hogy tanítsa a tanulókat, Hamar e megbízásnak eleget tévén, a második félévben csakugyan tanított is a szétválasztott osztályban s e külön működéséért 25 frt külön díjat kért megállapítani és kiutalványoztatni. Schneider István felügyelő-igazgató szerint a hitoktatás terén sok kívánni való van. Előterjesztésében intézkedést is kért ez ügyben. A hitoktatók sokszor nem jelennek meg óráikon és ez által az órarendet megzavarták. Magenheim belv. plébános védi a hitoktatókat, különösen saját káplánjait. Aidingger az esperest felszólítatni kéri, hogy hatáskörében ez ügyben intézkedjék, hogy többé ilyesmi ne történjék. Rendeljen el vizsgálatot s derítse ki, ki a hibás. Bolgár szerint az egyházmegyei hatóság lazán teljesíti kötelességét a hitoktatás terén. Az ellenőrzést továbbra is fenntartandónak tartja. Hibának mondja, hogy hitoktatók olyanon alkalmaztatnak, kik más teendőkkel is meg vannak bízva. Határozatba ment, hogy ezuttal kivételesen megadják Hamarnak a 25 frtot, mert tévedés forog fenn. — A bányatelepi lelkész hasonló kérvénye 100 frt fizetése iránt elutasított. Sieberth indítványa, hogy a külvárosi iskolákból a belvárosiba senki fölne vétessék, Aidingger és Schneider felszólalásai után nem fogadtatott el. Az iskolaszéki gondnok jelentése tudomásul vétetett.

— **(Kossuth Lajos emléksobrára)** a pesti hazai takarékpénztáregyesületnél a 76 sz. kiutalás szerint eddig 171,257 frt 83 kr. gyűlt össze.

— **(A pécsi izr. templom 25 éves jubileuma.)** F. hó 18-ikán lesz 25 éve annak, hogy a pécsi izr. templomot Löw Lipót szegedi, Hirschfeld J. H. augsburgi s Erlich Elnárd pécsi főrabbi fölszentelték. A templom 120 ezer frtba került, mely az izr. lakosság közadakozásából gyűlt egybe. Érdekes, hogy a templom építésénél kizárólag pécsi mesterembereket alkalmaztak. A templom még mindig jó karban van, bár rendeltetésének való átadása óta semmi javítást sem tettek rajta. A templom a Hertelendy-Jelken épült, melyet Schapringer Joachim, Trencsiner Joachim, Grün Zsigmond, Blau Herman, Justus Jakab, Reinfeld Sándor, Krausz Ábrahám, Justus Lipót és Engel Adolf vettek meg e célra. Az egész telek 592 □ öl s ebből vevők 150 □ ölet ajándékba adtak, a 442 □ ölet pedig 10 frtjával adták át a hitközségnek. A jubileumon az ünnepi beszédet Peris Armin dr. főrabbi fogja tartani.

— **(A pécsi ker. ifj. casino)** az alapszabályok 14. § a értelmében f. hó 20-án d. u. 5.

órákor a „Hattyu“ kis termében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgysorozat: Elnök választása. Titkár-helyettes választása.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlése.)** A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár vasárnap délelőtt tartotta a város-ház közgyűlési termében Hoffmann Lajos elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést, melynek összehívását miniszteri rendelethez képest a családtagok mi-ként való segélyezése tette szükségessé. A közgyűlésen különösen a biztosításra kötelezettek voltak erősebben képviselve, jeléül annak, hogy a munkásosztály a kerületi pénztár ez újabb, az elnöknek a munkásosztály érdekeit szíven viselő nemes gondolkodására valló újítását a pénztári tagok örömmel fogadták, míg a munkaadók esekély számban voltak képviselve, noha saját érdekük megkövetelte volna, hogy munkásaik jóvoltáért e gyűlésen tömegesen részt vegyenek. Az alapszabályok 11-ik szakaszának e) pontja, melynek módosítása a közgyűlésnek egyedüli tárgyát képezte s melyet a közgyűlésen jelenlévő tagok Kovács István igazgató által előterjesztett alapos indokolás után egyhangulag elfogadtak, jövőben a következőleg hangzik: „A biztosítottak egy háztartásban élő családtagok részére orvost és gyógyszereket; e segélynek mily mértékbeni nyújtása fölött az igazgatóság határoz.“ A gyűlésen jelen volt még Bahula József dr. kerületi pénztári főorvos is, kinek a jelenlévő pénztári tagok ez alkalommal szóval is kifejezték a pénztár, különösen a pénztári tagok és családjaik iránt mindenkor tanúsított odaadó működéséért köszönetüket. Meg kell még említenünk, hogy a kerületi betegsegélyző pénztár elnöke, Hoffmann Lajos kiváló szakértelemmel vezeti a pénztár ügyeit s az alapszabályok ez újabb módosítása nemcsak a pénztárnak fennállhatására, hanem az ő, a munkásosztálynak minél nagyobb mérvben lehető segélyezhetősége valló kiváló gondoskodására is mutat; azt sem hallgathatjuk el, hogy a kerületi pénztár ügyei és könyvvezetése, mint arról a felügyelő bizottság és az iparhatóság felülvizsgáló bizonyítványai is tanuskodnak, oly rigorózus pontossággal vannak vezetve, hogy a munkások a ker. pénztárba teljes bizalmukat helyezhetik s meglehetnének győződve arról, hogy jogos igényeik e pénztárnál mindenkor kielégíttetnek. A kerületi pénztárnál Kovács István kamarai fogalmazó az igazgató, ki az elnökkel összhangatosan és hatékonyan működik közre a pénztár ügyeinek pontos és gyors elintézésében. A közgyűlésen az Ágoston utcai munkáspénztár több tagja is jelen volt, valószínűleg azért, mert az általános munkáspénztárnak osztályos befizetése e mai napig sem volt életbe léptethető, míg a kerületi pénztárnál, mint már jeleztük, felsőbb jóváhagyás mellett az osztályos befizetés mult vasárnap már kezdetét vette.

— **(Veszedelmes rablót)** fogott el penteeken a szentlőrinci esendőség a vrbonyai (Slavónia) erdőben. Neve Pap Jakab, helyesebben Várdai Jakab, ki Veigeld József nevű társával, több rablást követett el Felső-Mindszent vidékén. Aztán Slavóniába szökött. Fölfegyverkezve jártak s raboltak mindenfelé.

— **(Furfangos családok.)** Szombaton reggel 8 órakor a Madarász-féle gőzmalom előtt találkozott Angyal Imre helyesfai lakos egy középtermetű, 28—30 év körüli, kerek arcú, kicsiny barna baju-

agyamat, hogy mi is úgy járhatunk, mert ez ideig még mindig nem tudtuk; vajjon Kossuth nem gyengélkedik-e s így fogadhat e bennünket?

Kossuth nővére és gondos ápolója: Ruttkayné lépett be. Bemutattuk magunkat, kegyesen fogadott és elfogadó szobájába vezetett bennünket. Ott találkoztunk Brázay úrral is, ki Kossuthék barátja. Társalgásunk jobbra az általunk kerékpáron tett utazás körül folyt.

Pár percnyi társalgás után a szolga jelentette, hogy Kossuth kész bennünket fogadni. Ruttkaynétól elbucsuztunk, s a szolgát követve, mentünk Kossuthhoz, leróni kegyeletünk adóját.

Ajtájához érvén, szívem elszorult, a szent tisztelet érzete úgy elfogott, hogy, mint egy álomban követém az inast, miből Jenő ücsémnek rövid és biztató szavai ébresztettek fel. Az ajtó felnyitott s magunk előtt láttuk a nagy hontalannak apostoli alakját. Kossuth székéről felkelve elénk jött.

Képzetelem szerint úgy rajzoltam ki magamnak a találkozást, hogy Kossuth székében ülve fogad bennünket s néhány szót váltva, végez velünk, mert nem remélhetem ilyen nagy embernek idejét soká igénybe vehetni. Természetes tehát, hogy látva és leolvassa az ő jószágos arcáról a végtelen jólelkűséget és előzékenységet, tudományom megakadt, elfelejtettem még a nevemet is. Ő kezét nyújtva állt előttünk. Néhány pillanatnyi kínos szünet után megmondtuk neveinket és kifejtettük, hogy mi járban vagyunk. Mire ő leült íróasztala mellé és bennünket is leültetett.

Elfogltságomat eloszlatta Kossuth kedves és jószágos szellemének hatása. Már aggastyán, de beszédjét és eleveenségét megtartotta, s oly élénken tár-

salog, akár egy ifju. Társalgás közben kérdé, hogy miféle ruhában vagyunk? Elmondtuk, hogy Körmenről Párisba rándultunk és onnan Turinba vasparipán. Jószágosan kinevetett bennünket ismételt mondogatván: „Vasparipa,“ „vasparipa.“

— Sokan űzik otthon ezt a szép testet és lelket edző sportot és mind ilyen magyar, zsinórozott ruhákban járnak?

Felelém, hogy „sokan.“ Mosolyogva mondá: „Szép, hogy a testgyakorlatban is magyarok és e szerint az ifjuság még nincsen elsatnyulva.“ Biztosítám hogy nem, minek láthatólag örült.

— Csak óvják, kedves fiaim, erejüket, — mondá — mert mi magyarok kevesen vagyunk, s kell, hogy erősek legyünk.

A társalgás folyamán elbeszélte, hogy ő fiatal korában igen józan életű fiatal ember volt és jobbra a magányt szerette, nem a zajos társaságot.

Megkértük, hogy utinaplónkba jegyezze be ereklelyeként névaláírását, mit ő igen szívesen teljesített, még pedig szemüveg nélkül.

Társalgás közben kérdé: „Keresztül estek-e az önkénytelen önkéntességen?“

— Én igen — felelém — de Jenő nem és elmondám neki dicső esetemet: dacára, hogy a tisztizsgát jó sikerrel letettem, preteráltak és pedig olyan okokért, melyekkel előttem sokan megkapták a tisztibojtot. Megemlítém, hogy be fogok vonulni annak elnyerhetéseért, mit ő helyeselt, mondván: „Az ember nem tudja, hogy az ilyesmi mire jó.“

Az egész társalgás folyamán „kedves fiamnak“ szólított bennünket, többször könyvek jöttek szemébe. Minket is igen különösen elérzékenyített akkor, midőn megmutatta ama földet, melyet a 850 magyar

páris-turini útjában vitt neki. „Megteszem az otthonlevőknek, hogy magyar földre hajtom fejemet“; mire én kérdém, hogy visszatér e Magyarországra? Erre hajlott alakját kiegyenesíté, könyvek rezegtek szemeiben és mondott olyant, hogy minden magyar, ki azt hallja, csakis azt az egy célt ismeri: meghalni vagy élni, de magyarnak maradni.

Egy órai társalgás után egészen átszellemülve bucsuztunk. Nagy hazánkfia akkor a szekrényhez lépett és kivett onnan két arcképet, melyen sajátkezű névaláírása van, s egyiket nekem, másikat Jenő ücsémnek ajándékozta. Örök emlék gyanánt fogadtuk kitüntető ajándékát.

Bucsuzás közben kezeit vállainkra téve, sok szépet és jót kívánt, s könyes szemmel mondá: „Legyenek boldogok, kedves fiaim, törekedjenek a hazának hasznára válni“ és két kezével megrázta kezünket.

Kossuthtól Ruttkaynéhoz mentünk ismét tisztelegni és egy félórai társalgás után ott is elbucsuztunk. Felültünk a kocsihoz s azon a várost körülhajtattuk. Kivántuk a szabad levegőt és azt óhajtottuk volna, hogy Kossuth szavai a szellő szárnyain repüljenek Turinból a távol hazába. Hallja meg minden magyar azokat, mert a ki Kossuthot hallotta, az le tudja tenni a haza oltárára azt, a mit annak boldogítása tőle minden körülmények között megkövetel.

Még csak az akarom megemlíteni, hogy másnap Brázay úrral találkoztunk egy vendéglőben, a hol Kossuth újból üdvözlését adta át nekünk: „Kossuthnak önök tetszettek és üdvözli önöket.“

Udvarny Feri,

a „Szombathelyi városi tptár vezérigazgatója“, a Pannónia elnöke.

szu, sötét ruhája, pörge kalapos ismeretlen egyénél, ki vele beszédbe ereszkedett. Midőn a sertés piac felé indultak, a kórház környékén egy szintén ismeretlen magas termetű, barnás kis bajszu, feketébe öltözött 25-26 év körüli egyén haladt el mellettük s mintegy 8-10 lépésnyire egy sárgás pénztárcát ejtett el. Társa odasietett s fölvette, majd őt az uszoda melletti kis erdőbe hirta, hogy a talált pénzen osztózkodjanak meg, mert, mint mondá, 120 frt parázs pénz van a tárcában. A pénz csabító és így elmentek a kis erdőbe. De alig értek oda, utánuk rohant sebbel lobbalt az állítólagos káros s követelte tőlük pénzzel telt tárcáját. Majd az Angyal zsebébe nyúlt, kivette tárcáját, melyben 3 darab tízes és 2 darab ötös volt, belenézett és visszaadta. Ezután a „társ“ hoz fordult, hogy azt is megvizsgálja, de a társ futóra vette a dolgot, a káros pedig utána szaladt. Angyal bámulva nézett utánuk s midőn eltűntek szeméi elől, valami furcsa előzértől sarkaltatva belenézett tárcájába, mely — üres volt. Most már meg volt fejte előtte a rejtély, miért szaladt a két ismeretlen? Összebeszéltek cinkostársak voltak, kik így fosztották meg pénztől.

— **(Uj kenderáztatási módszer.)** Egy új kenderáztatási módszert mutatott be e napokban egy Neumann nevű, Buenos-Ayresben lakó textil iparos Budapesten, a melyet a földmívelésügyi miniszter és nagyszámu előkelő szakember is végignézett. Az új módszer szerint a száraz kender, vagy lent egy alkalmas kádban elhelyezve, vízzel elborítják, s gőzbevezetés által fölhevítik. Ez eljárással a kender 30 perc alatt ki van áztatva, mely műveletet forró lég alkalmazása mellett a szárítás követi. Az új módszernek lényegét azonban feltaláló nem mutatta be, mert ez titkát képezi.

— **(Pécsi iparosok a villamos erővel hajtott gépek bpesti kiállításán.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara a második tanulmányi utat rendezte a villamos erővel hajtott kisipari munkagépek budapesti kiállításának tanulmányozása céljából. Ez alkalommal az iparkamarának fáradsága nem veszett kárba, mert mai napon 62 különösebben érdekelt iparos indul Budapestre, kik közül 5 vidéki. Az iparosok közül négyet a kamara fölterjesztésére a kereskedelmi miniszter, ötöt a kamara küldött ki szabadjeggyel. Hihető hogy ezen nagyobb szabású második kiránduláson okulva iparosaink közül a mai napon még pótlólag tömegesebben fognak jelentkezni. Az egyik csapat a déli, a másik pedig az esteli vonattal indul. Az iparosok, ha legalább tizen vesznek részt az utazásban, harmadosztályú jeggyel második osztályban, fél harmadosztályú jeggyel pedig harmadik osztályon utazhatnak.

— **(Az egyforintosok beváltása.)** Az osztrák-magyar banknak közzétett kimutatása újabb adatokat tartalmaz arra nézve, hogy az egyforintosok beváltása milyen mértékben halad előre. A két kormány tudvalevőleg 20 millió frt. aranyat adott át a banknak az államjegyek bevonása céljára. A bankkimutatásában a kormányok számlakövetelése még mindig 15 millió frral szerepel s így az államjegybeváltás eddig 5 milliót vett igénybe. Az előző heti kimutatás óta tehát csak 1-17 millió frt egyforintos államjegy folyt be a bank pénztáráiban.

— **(A budapest pécsi kerékpáros távverseny.)** Valóban örvendetes, hogy az érdeklődés így nagy a távverseny iránt, melyet a budapesti „Hunnia Magyar Bicycle Club“ és a „Pécsi Kerékpár Egyesület“ rendeznek, óriási áldozatok árán. A versenybizottság által kitűzött záróra, f. hó 10 én déli 12 órakor telt le és 29 nevezés konstataált. A verseny sikere immár 29 versenyzővel biztosítva van. Pécsre a 2 napra terjedő ünnepekre több magyar sport egyesület ígerte meg, képviselőit. Többen jönnek Szombathely, Kolozsvár, Zombor, Temesvár, Ujvidékről stb. A kerékpár egyesület nagy előkészületeket tesz vendégei fogadtatására, kik ingyenes elszállásolásban is részesülnek. Az ünnepélyes bankett f. hó 20-án hétfőn lesz, déli 1 órakor a Hattyu termeiben melyre városunk legtekintélyesebb emberei, továbbá a saját képviselői hivatalosok lesznek. A bpesti versenybizottság táviratilag közölte a „P. K. E.“ el hogy a budapest-pécsi távversenyre a következők neveztek: Start szám: 1. Geisler Károly Ujvidék U. K. E. 2. Floderer László Szombathely P. M. K. E. 3. Mihaletz Kálmán Budapest „Hunnia“ 4. Lovrekovits Ferenc Ujvidék U. K. E. 5. Drávitzky Béla Szilágy Somlyó Sz. K. E. 6. Zorkóczy Lajos Ujvidék U. K. E. 7. Mende Béla Győr Gy. M. K. 8. Benke Lajos Budapest Bp. K. E. 9. Dantzinger Lajos Budapest Bp. K. E. 10. Jüngling József Budapest Bp. K. E. 11. Rosankovszky Wlad. Budapest Bp. K. E. 12. Seignemartin Ferenc Budapest Bp. K. E. 13. Wiegand Rezső Budapest Bp. K. E. 14. Lillits Milutin Budapest Hunnia 15. Fabini Henrik Budapest Hunnia 16. Freyler Károly Budapest Hunnia 17. Philipovics József Pécs P. K. E. 18. Ifj. Bedő Imre Pécs P. K. E. 19. Walla Ferenc Pécs P. K. E. 20. Schwáb Béla Budapest „Hunnia“ 21. Sági Rusa Béla Kőszeg K. B. E. 22. Mayer Károly Leo Zombor Z. K. E. 23. Radosavljevitcs Tiv. Zombor Z. K. E. 24. Reck Vilmos Budapest

„Hunnia“ 25. Philippovich Emil Budapest „Hunnia“ 26. Herbster Henrik Budapest „Hunnia“ 27. Breutigam József Budapest „Hunnia“ 28. Kachler Nándor Budapest „Hunnia“ 29. Picker Rezső Budapest „Hunnia.“ Mint értesülünk Bpsten is remélik, hogy az első beérkező 12 $\frac{1}{2}$ —13 óra alatt fogja a nagy utat megtenni.

— **(Lopás a vidéken.)** Mayer József magyar-peterdi lakos zártatlan tornácából a napokban 1 zsák búzát és 1 zsák rozst 10 frt értékben Deákos József ottani lakos elloptott. A búzát megtalálták nála, s rozst azonban eladta. Följelentették. — Helbrand József pusztafalui lakostól a múlt héten 2 frt 60 krt lopott el Müller Jozefa nádasdi születésű cselédeány s megszökött. Tegnapelőtt elfogták Hidasdon s letartóztatták.

— **(A zsidó nóta miatt elverte.)** A múlt hó 29 ikén történt Ócsárdon, hogy Krausz Ignác kovácslegény Pista Józsefhez ment, a ki őt a zsidónótával fogadta. Ezen Krausz annyira dühbe jött, hogy elhatározta a megtorlást. Megveri akkor a mikor. Az alkalom nem késett sokáig. Vasárnap Pista József Martonkovic Sándor kovácshoz ment, hogy egy üléskosarat kölcsönözzön tőle. A kovács honn nem létében nejtől kérdezte, „hol van Sándor bácsi?“ A feleletet a legény, Krausz Ignác, adta meg, a ki magánkívül kiáltotta: Menjen ki! A gazda nem hederített rá, hanem a szoba felé igyekezett. Erre a dühös kovácslegény baltát ragadott s fejbe vágta Pista Józsefet, hogy az azonnal a földre rogyott. Mikor ott feküdt tehetetlenül, ezt kiáltotta feléje Krausz: „A zsidó nóta miatt volt!“

— **(Leesett a hintáról.)** Nagy Ferenc munkás vasárnap délután a Steiner malomban hintázott, de elszédült, leesett és betörte a fejét. Lakására szállították.

— **(Cigányok versenyfuttatása.)** Még vasárnap és ünnepnapokon csak akad egy kis keresete a cigány muzsikusknak, hull a tányérba ha nem is bőven a fillér, de hétköznapokon mit csináljon a szegény móre? Ugyan ki az ördögnek jutna eszébe muzsikáltatni magát a korcsma füledt levegőjében, mikor a nap rekkenő hősege után oly hűvösök a szép holdvilágos esték s oly jól esik a szabadban, vagy legalább is az utcákon sétálgatni az embereknek, különösen másodmagukkal és susogni szépen hangzó szavakat boldogságról s több e féleről. Így tehát a muzikus, kinek az uborka szezonban még uborkaravalója sincsen, délelőtt alszik, délután pedig egyik korcsmából a másikba zarándokolva keresi a vendégeket. De bizony sokszor nem talál. Ilyenkor holmi tréfás dolgokon török a fejüket a fekete atyafiak. Sokkal jobb az, mint az örökös veszekedés. A napokban is a város végén levő egyik bor- és sörmérő helyiségben foglalt el várakozó állást a sok közül egyik banda s unalmukban versenyfuttatást rendeztek. Két pályázó akadt. A primás, meg a banda hordárja, ki a cimbalom és bőgő alatt szokott nyögni, ha van kilátás muzsikálásra. A jelt az indulásra a klarinétos adta meg. A nap borzasztóan sütött. Megindultak a pályázók. Csak úgy szakadt róluk az izzadság. Az 500 méter hosszú utat a primás tette meg 2 perc alatt. Mikor a cénál megállt, a banda harsányan megéljenzte. Így tehát az övé lön egy óra zálogbaesapása folytán megrendelt egy liter hor, melyet a korcsmáros elébe is tett. Midőn azonban megakart a köstölni, a banda tagjai elkapkodták előle, s mivel mindegyik akart inni, csakhamar hajbakaptak az elsőseg fölött s a liter bort félretették. Csak ezt a pillanatot várta az ez ideig oldalt álló hordár. Egy pillanatot s a flaskó üres volt. Egy hajtásra megitta a hajdani kefekötő. Mikor ezt a banda meglátta, olyan jajveszékelésben törtek ki, mint elődeik Nagyidánál. De az is igaz, hogy a hordár ép bőrrel nem menekült meg.

— **(Az éber férj.)** Feleség: De Pista, nem szégyenled magadat, hogy éjjel után vetődöl haza a korcsmából. Lásd, én még a szememet sem hunytam be miattad.

Férj (mosolyogva): Hát azt hiszed lelkem, hogy én behunytam?

— **(Az erdőőri szakvizsgák)** f. é. október 22-ikén és az erre következő napokon fognak megtartatni Pécsen a vármegyeházán d. e. 9 órai kezdettel. Mindazok, kik az erdőőri szakvizsgát letenni szándékoznak, hiteles bizonyítványokkal föl szerelt folyamodványaikat a kir. erdőfelügyelőhöz nyújtják be.

— **(Bányászerecsétlenség.)** Böröcz István szászvári bányamunkás, 4 hétnapos házasa, f. hó 11-én először lépett a bánya mélyébe s ott egy géplakatossal a szivattyú gépezetnél dolgoztak, a géplakatos 11 órakor a munkát abbahagyta és kiment, a társának pedig megparancsolá, hogy szedje össze a szerszámot és jöjjön azután ő is fel, a munkás a szerszám összeszedésében valószínűleg megcsuszván a 4 méter mély bányavízbe esett és beleült.

— **(Az őszi katonai lóvásárak terveze)** a következő: Hőgyész okt. 3. Dombóvár okt. 5. Kaposvár okt. 8. B. Szt-Lőrinc okt. 10.

— **(A szigetvári kath. legényegylet)** f. é. augusztus hó 19-én a Korona vendéglő nagytermében műkedvelő színelőadással egybekötött tánc-

estélyt rendez. Belépti-díj és helyárak személyenkint: ülőhely a három első sorban 80 kr., a többi sorban 60 kr., állóhely 40 kr., karzat és gyermekjegy 20 kr. Pártoló tagoknak 10 krral kevesebb. Kezdeté este pont 8 órakor. Jegyek előre válthatók az előadás napján a Korona nagytermében. Színre kerül a „Bettyárkendője“ eredeti népszínű Abonyi Lajostól.

— **(Uj helyiségek a törvényszéknél.)** A november hóban életbelépő új sommás eljárás folytán a kir. törvényszéknél még egy tanácssteremre s jegyzői hivatal helyiségre lévén szükség, a pécsi törvényszék büntető tanácssteremtől délre eső udvarban egy új emeletes szárnyépületet épített az irgalmasrend, melynek tulajdonát az egész épület képezi. Az új szárny építési munkálatait tegnap kezdték meg s október hónapban befejezik.

— **(Karókkal verték meg.)** Mária György kiságpusztai juhász Kecskés Mihály csordással a múlt héten összeperelt. Meghallotta ezt Ramsics Márton s Kecskés fiával, Gáspárral segélyül szaladt a csordásnak. Utközben vastag karókat keritettek, mikkel Mária György juhászt véresre verték.

— **(Gyermekelőadás.)** Hegedűs István színész a városi szegényalap javára f. hó 25. és 26 ikén a Scholcz féle sörcsarnok nagytermében 35 helybeli intelligens gyermekkel színi előadást rendez, mely alkalommal színrekerülnek: Kis Blaháné Berczik Árpád 1. felv. életképe; Egy kis tévedés s az Onfejlő leány 1-1 felvonásos vigjátékok. A felvonás közben Horváth Franciska helybeli 11 éves cimbalom művésznő fog játszani. Jegyek már most előre válthatók Nagy Ferenc Nepomuk utcai dohánytözsdejében és a Scholcz féle sörcsarnokban. E gyermek előadás iránt már eddig is nagy az érdeklődés.

— **(Puskapor a buzakazalban.)** Szabó József vázsnoki gazdaemember buzáját akarta elnyomatni. Mikor a telt kazalból a kévét a szérűre hordta, a kévék egyikében egy csomag löport és hozzákötve egy skatulya szalonyufát talált. Ki rakhatta a robbanó szert a kévébe, azt mindeddig nem tudják.

— **(Tűz a vidéken.)** Pajdek Mihály mágocsi lakos szalmával fedett háza f. hó 6-án éjjel teljesen leégett. A kár 164 frt 70 kr. — A monosokori mezőn az eklészia tulajdonát képező 2 kazal árpa szalma a napokban leégett. A kár 30 frt. A tűz vigyázatlanságból keletkezett.

Törvénykezés.

Sikkasztó kocsis. Horvát Márton a gazdák tejesarnokánál volt alkalmazva, mint kocsis. Egyszer csak nyomára jöttek, hogy a bevételzett pénzeket nem szolgáltatja be a pénztárnak. Számadásra vonták s 8 frt 67 krról sem tudott számot adni. Ezért állt tegnap a kir. törvényszék előtt, mely Czigliányi elnöklete alatt 3 havi fogházra ítélte el.

Tolvaj inas. Ez év első napjaiban történt, hogy Varga Károly honvéd hadnagy volt szolgálja Szántó György, belopózott este a lakására s a 20 frrtal telt tárcát ellopta, de a kutya ugatása miatt az ajtóközben huzta meg magát, hol megtalálták s jól elverték. Később ismét fölment az emeleten lévő szobákba s üldözői közeledtére az ágy alá bujt, hol megtalálták. Ekkor a hadnagyra rohant s az inas kezéből kiütötte a gyertyát. A sötétben irtóztató harc keletkezett. A betörő ie akarta dobni a hadnagyot az emeletről, de az kisiklott s kardjával verni kezdte. A meggyújtott gyertya világnál ismerték föl a betörőt, ki fölött tegnap mondott ítéletet a kir. törvényszék. Ugyanis 2 havi fogházzal sújtotta Czigliányi elnöklete alatt.

NYILT-TER. *)

NYILATKOZAT.

A magam igazolására azon ismerőseimnek, kik folyó hó 12-én este a „Magyar Király“ vendéglőben tanui voltak az én és családomnak Szépe Árpád és Mátyus Jenő által történt megsértetésünknek, tudomására hozom, hogy a nevezett sértegetők ellen a bíróságnál a törvényes lépéseket megtettem.

Kelt Pécsen, 1894. aug. hó 13.

Grauman János.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ. PLEININGER FERENCZ
Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetmény.

A „Garéi Népbank Szövetkezet”

folyó évi közgyűlési határozata, az alapszabályok értelmében föloszlását kimondván, tisztelettel fölhívja törzstagjait illetve hitelezőit: hogy a kereskedelmi törvény 249. §-ának vonatkozó rendelkezéséhez képest, e hirdetmény harmadszori köz-zétételetől számított hat hó lefolyása alatt, még netán fönlevő igényeit a szövetkezet irányában érvényesítse.

Kelt Garéban, 1894. aug. 6.

Az igazgatóság.

Pécsi nyilvános 3 osztályu kereskedelmi középiskola.

Ezen a nagym. vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskoláival (akadémiákkal teljesen egy rangba van helyezve, s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után

az egyévi önkéntesi jog

kedvezményében részesülnek: 168

A beiratások f. é. augusztus 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet helyiségeiben (Mária-éteza 8. sz. a.)

Az igazgatóság.

3369. sz.
ki. 1894

Pécsi járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

A Ráczipetre, Devecser, Kassa, Magyar-peterd, Gyula, Belvárd, Kisbudmér szövetkezett községekből álló, nyugdíjaztatás folytán üresedésbe jött

ráczipetrei körjegyzői állásra

ezennel pályázat nyitattik. Javadalmazás: készpénzfizetés 720 frt 50 kr, szabadlakás kerttel, 1 hold szántóföld haszonélvezete, mely után az adót a körjegyző fizeti, iroda-átalány 30 frt, uti-átalány 70 frt s magánmunkálatok után a megyei szabályrendelet által megállapított díjak.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §. — illetve az 1888. évi I. t.-c. 6. §-a értelmében kellően, — a németnyelv ismeretét is tanúsító hivatalos bizonylattal, felszerelt kérvényeiket alulirott főszolgabiróhoz legkésőbb f. é. augusztus hó 27-ig nyújtsák be, mert a később beadottak figyelembe vétetni nem fognak.

A választás f. é. augusztus 28-án d. e. 9 órakor Ráczipetren, a körjegyzői lakban fog megtartatni.

Pécsett, 1894. évi augusztus hó 11-én.

Forray Iván s. k.

főszolgabiró.

Az „Anna“-utczai 7-ik számú

emeletes ház

kedvező részletfizetések mellett

ELADÓ.

Értekezhetni a „pécsi takarékpénztár”

igazgatóságánál.

133. szám.
tlkv. 1894.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírre teszi, hogy özv. Kobetics Istvánné végrehajtatónak Rómer István hg. szöllősi lakos végrehajtatást szenvedő elleni 68 frt 50 kr tőke és ennek jár. iránti végrehajtatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő Hg.-Szöllős, Keő és Sepse községekben fekvő a hg.-szöllősi 199. tlkvben felvett I. 289. hszsz. 301. sz. ház és belsősegre a végr. törv. 156. §-a alapján Rómer József társtulajdonos illetőségére is 489 frt; a 1906. 404. 1523 59. 1983/10. hszsz. fekvőségekből álló telki birtok felére 407 frt; a keői 696. tlkvben felvett 685. hszsz. szőlő felére 99 frt és a sepsei 601/a tlkvben felvett 1414. hszsz. szőlő felére az árverést 292 frt becsárban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi szeptember 10-ik napján d. e. 9 órakor Hg.-Szöllős községben a jegyzői irodában; a keői ingatlanra vonatkozólag ugyanazon nap vagyis 1894. évi szeptember 10-ik napján d. u. 3 órakor Keő községben a bíró lakásán; s végül a sepsei ingatlanra vonatkozólag 1894. évi szeptember 11-ik napján d. e. 10 órakor Sepse községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 48 frt 90 krt, 40 frt 70 krt, 9 frt 90 krt és 29 frt 20 krt készpénzben, vagyis az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1894. évi május 14-én.

Kletzár Lajos
kir. albíró.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

MOHAI

ÁGNES

FORRAS

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyuvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendeltem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.
Budapest, 1892. márczius hava.

Dr. Kéti Károly,
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt kolera-járvány alatt mohai Ágnes-forrását kitűnő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyuvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstatalhattam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legelső helyen áll.
Budapest, 1892. november 17.

Dr. Glaser Marcel.

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincsét, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeknek ajánlani; a körjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.
Adja Isten, hogy a külföldi hasonczéla alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk ásványviz-forgalmából.
N.-Szalonta, 1892. október 20.

Dr. Deme Béla,
járás és Bihar-m. t. b. főorvos.

A kolera-megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos
Birodalmi

Édeskuty L.

cs. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítóval.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 3. sz.